

Kristent venskab med Israel

Svar på ni indvendinger, som kristne venner af staten Israel kan møde

Af Morten Vartdal

Terrorangrebet på Israel 7. oktober 2023 udløste krigshandlinger i Israel, Gaza, Libanon, Syrien, Irak, Yemen og Iran. Terrorangrebet og den efterfølgende krig har fået mange kristne til at spørge, hvordan vi som kristne skal forholde os til situationen i Israel og Mellemøsten. Det har også fået mange til at stille kritiske spørgsmål til kristne, der er venner af Israel.

Nedenfor har jeg forsøgt at besvare eller kommentere ni af de mest almindelige spørgsmål og påstande, man kan møde, når man som kristen i den nuværende situation giver udtryk for venskab med staten Israel.

Indhold

1) Hvorfor være ven af staten Israel?	2
2) Hvordan kan kristne blive ved med at støtte Israel, når man ser alle ødelæggelserne og de høje dødstal i Gaza?	3
3) Er zionisme ikke en hindring for fred?.....	3
4) Er overbevisningen om, at staten Israel er begyndelsen på opfyldelsen af Bibelens profetier, ikke en hindring for fred?	5
5) Er det ikke en kristen pligt at holde med den svage part?	6
6) Er det imod Bibelens etik at støtte Israel i en krigssituation?	7
7) Skal vi som kristne altid forsvare og støtte Israel?.....	8
8) Hvordan kan man som kristen ven af Israel vise kærlighed til palæstinenserne?.....	9
9) Hindrer troen på profetierne om Israel muligheden for at dele evangeliet med palæstinensere?	11

SPØRGSMÅL 1: Hvorfor være ven af staten Israel?

Der er gode historiske og politiske grunde til at være ven af staten Israel:

- 1) I lyset af jødernes lange lidelseshistorie er det godt, at de i dag har deres eget land.
- 2) Jøderne har dybe historiske rødder i netop det landområde. Derfor er det naturligt at støtte en jødisk stat netop dér.
- 3) Israel er en demokratisk stat med principielt lige muligheder for alle borgere, frie medier og frihed til at drive politisk arbejde. Det er de samme værdier, som det danske samfund er bygget på. Disse værdier er gode, og dem bør vi støtte.
- 4) Israel kæmper for overlevelse. Siden Israels oprettelse i 1948 har mange lande og grupper kæmpet for at fjerne Israel fra verdenskortet.

Terrorangrebet 7. oktober 2023 og følgerne af det giver yderligere gode grunde til at støtte Israel:

- 1) Hamas og de øvrige terrororganisationer udførte det mest brutale terrorangreb, verden havde set i årtier.
- 2) Selv mere end 15 måneder efter 7. oktober 2023 sidder der uskyldige israelske gidsler fanget i Gaza. Vi bør støtte arbejdet for, at de bliver befriet.
- 3) Hamas' terrorangreb 7. oktober tvang 60-80.000 uskyldige israelere til at flygte eller lade sig evakuere fra området ved Gaza. Hizbollahs uprovokerede raketangreb på Nordisrael tvang andre 60.000 uskyldige israelere til at flygte eller lade sig evakuere fra deres hjem.
- 4) Siden terrorangrebet 7. oktober 2023 er Israel blevet angrebet af ekstremistiske islamister i Libanon, Yemen, Syrien, Irak og Iran.
- 5) Verden over er modstanden mod Israels ret til at eksistere vokset. Derfor har Israel brug for vores støtte.

Som kristne giver Bibelen os yderligere to gode grunde til at være venner med det jødiske folk og den jødiske stat Israel:

- 1) Bibelen siger, at Gud udvalgte Israels folk og Israels land for at bruge dem til at skabe frelsen for alle folk. Det har han gjort. Derfor har vi som kristne et særligt forhold til det folk og det land. (1 Mos 12,1-3; Joh 4,22)
- 2) Bibelen siger, at Gud har lovet Israels folk, at han vil føre dem tilbage til deres gamle land og genoprette deres hjemland. Derfor må vi som kristne glæde os over staten Israels eksistens. (5 Mos 30,1-10; Ez 36,22-32)

Det betyder ikke, at vi som kristne skal forsvare alt, hvad der sker i staten. Slet ikke! For sådan er Guds forhold til Israel ikke. Tværtimod ser vi i Det Gamle Testamente, at Gud rammes af dyb smerte, når folket vender sig bort fra ham eller handler ondt. Det samme sker i Det Nye Testamente, hvor Jesus græder over Jerusalem (Luk 19,42), og Paulus beder for Israels folk (Rom 10,1) og kalder dem elskede (Rom 11,28). Paulus taler også om, at vi har en gæld til det jødiske folk, fordi vi har modtaget så utrolig meget godt fra dem (Rom 15,27). Som kristne har vi et særligt forhold til jøderne, fordi Gud har et særligt forhold til dem. Derfor må vi også glæde os over og være venner af den stat, som det jødiske folk igen har fået efter to tusinde år.

Det betyder heller ikke, at vi som kristne er modstandere af palæstinenserne. Tværtimod. Gud elsker palæstinensere, ligesom han elsker israelere og jøder overalt i verden. Derfor har vi som kristne et ønske og håb om, at palæstinenserne kommer til at leve et frit liv i fred uden undertrykkelse og uden besættelse.

SPØRGSMÅL 2: Hvordan kan kristne blive ved med at støtte Israel, når man ser alle ødelæggelserne og de høje dødstal i Gaza?

Tusinder af civile palæstinensere, inklusive børn, er blevet dræbt i krigen, og de materielle ødelæggelser er enorme. Det er tragisk og dybt sørgeligt. For mange – kristne såvel som ikke-kristne – virker Israels krigsførelse ude af proportioner. Men spørgsmålet er, hvad der er proportionelt, og hvornår man kan vurdere, om noget er ude af proportioner? Det kan der ikke svares entydigt på. Men herunder er nogle perspektiver, som det er værd at være opmærksom på.

Ødelæggelse af bygninger

- 1) Kampene i Gaza har foregået i meget tætbebyggede områder. Derfor er det umuligt at undgå omfattende ødelæggelse af bygninger.
- 2) Terroristerne har baser på skoler, i moskeer, i offentlige bygninger og på hospitaler. Når den slags institutioner bliver brugt til krigshandlinger, er de ikke fredede ifølge international lov.
- 3) Hamas placerer sprængstoffer i mange bygninger for at ramme israelske soldater, og derved forårsages store ødelæggelser på bygningerne.
- 4) Mange tunneller er anlagt under tætbebyggede områder. Når de ødelægges, ødelægges også bygninger over dem.
- 5) Våbenfabrikker og depoter ligger i tætbebyggede områder. Når de rammes af israelske bomber, ødelægges mange bygninger omkring dem.

De høje dødstal

- 1) Dødstallene kommer fra Hamas-myndighederne i Gaza. Men i mediekrigen mod Israel har Hamas stor interesse i at påvirke verdenssamfundet med så høje dødstal som muligt. Derfor skal tallene tages med forbehold. En britisk rapport fra december 2024 påpeger en række stærkt problematiske forhold ved Hamas' dødstal ([Questionable Counting: Analysing the Death Toll from the Hamas-Run Ministry of Health in Gaza - Henry Jackson Society](#)). Nogle af problemerne fremgår af de følgende punkter.
- 2) Hamas' tal skelner ikke mellem civile og militante.
- 3) Hamas' tal ser ud til også at omfatte personer, der er døde af naturlige årsager, eller som er døde før 7. oktober 2023.
- 4) Hamas' tal ser ud til at overdrive antallet af dræbte børn og kvinder (fx ved at 'nedskrive' de dodes alder).
- 5) Hamas' tal inkluderer personer, der er dræbt af palæstinensiske raketter eller af palæstinensiske bomber skjult i huse, og personer, der er dræbt af Hamas i interne stridigheder.
- 6) Der er mange eksempler på, at dræbte sundhedspersoner og journalister ved siden af deres civile jobs også har været militært aktive for terrorgrupperne.
- 7) Hamas gør ikke noget for at beskytte de civile palæstinensere. De udtrykker selv, at tunnellerne er bygget for Hamas' skyld – ikke de civiles.
- 8) Israel har talrige gange advaret civile og opfordret til evakuering inden bombninger eller militæroperationer. Advarslerne er blandt andet blevet givet på sociale medier, på løbesedler og i SMS-beskeder.
- 9) Der føres krig under ekstremt vanskelige forhold. Det betyder, at det er umuligt at undgå, at uskyldige civile bliver ramt. Selv adskillige israelske soldater er ved uheld blevet dræbt af andre israelske soldater.

Den israelske hær har gjort meget for at beskytte civile. Hvis det ikke var sket, ville dødstallet have været langt, langt højere. Hovedskylden for de mange dræbte ligger på Hamas og Islamisk Jihad, der udførte terrorangrebet 7. oktober, og som bagefter nægtede at frigive de israelske gidsler og nedlægge våbnene. Hvis de havde gjort det, var krigen stoppet langt tidligere, og dødstallet havde været markant lavere.

SPØRGSMÅL 3: Er zionisme ikke en hindring for fred?

Zionisme er en politisk ideologi, der mener, at det jødiske folk har ret til at have deres eget land.

Den zionistiske bevægelse opstod i slutningen af 1800-tallet som en primært sekulær jødisk bevægelse, der arbejdede for, at jøder kunne oprette deres egen stat ad diplomatiske veje. En del jøder flyttede til det gamle Israels land, der var under tyrkisk og senere britisk kontrol og blev kaldt Palæstina. Jøderne opkøbte land fra lokale og begyndte derefter at opdyrke jorden, som nogle steder havde ligget uopdyrket hen gennem de sidste 2000 år. Efter Første Verdenskrig blev Palæstina et britisk mandat-område, og Storbritannien tilkendegav med Balfour-deklarationen velvilje over for oprettelsen af et "nationalt hjem" for det jødiske folk under hensyn til andre befolkningsgrupper. I 1947 vedtog FN en delingsplan, der sagde, at mandatområdet skulle deles i en arabisk stat og en jødisk stat. Jøderne i Palæstina accepterede delingsplanen, mens araberne forkastede den.

I dag er zionisme den politiske overbevisning, at staten Israel har ret til at eksistere som en jødisk stat. Det store flertal af israelere er zionister – uanset om de ligger på højrefløjen eller venstrefløjen, om de er nationalreligiøse ekstremister eller fredsaktivister.

Zionismen siger, at staten Israel har ret til at eksistere. Enhver, der deler den opfattelse, er i princippet zionist. Kristne, der støtter Israels ret til at eksistere, er på en gang kristne og zionister.

Blandt kristne er der forskellige grunde til at være zionist. Nogle begrundet det udelukkende politisk ud fra ønsket om, at jøderne skal have deres egen stat – ligesom de ønsker, at andre statsløse folk skal have deres egen stat. Andre er zionister, fordi de ser staten som en del af opfyldelsen af Bibelens profetier om, at det jødiske folk en dag skal vende tilbage til det land, de blev fordrevet fra.

At være imod zionismen er at gå ind for, at staten Israel skal udslettes. Det er det, Hamas, Hizbollah og Iran ønsker og kæmper for. I realiteten betyder antizionisme, at over 7-8 millioner israelske jøder enten skal fordrives fra deres hjem eller leve som undertrykt mindretal i en arabisk eller islamistisk stat.

Zionisme er ingen hindring for fred. Man kan sagtens være zionist og ønske fred mellem israelere og palæstinensere.

SPØRGSMÅL 4: Er overbevisningen om, at staten Israel er begyndelsen på opfyldelsen af Bibelens profetier, ikke en hindring for fred?

Nogle siger, at det hindrer en fredsløsning i Mellemøsten, hvis man er overbevist om, at Israel stadig i dag er Guds udvalgte folk, og at staten Israel er begyndelsen på opfyldelsen af Bibelens profetier.

Argumentet er, at der først bliver fred, når palæstinenserne får deres eget land. Og idet de bibelske profetier om Israels fremtid taler om jødernes tilbagevenden til hele det landområde, de engang blev fordrevet fra (inklusive Judæa og Samaria/Vestbredden), så er der ikke plads til en palæstinensisk stat, og så vil der aldrig blive fred.

Først en historisk betragtning. Flere gange i de sidste årtier har der været fremsat fredsplaner, der ville have givet palæstinenserne en selvstændig stat ved siden af Israel. I alle tilfælde har palæstinenserne afvist disse fredsplaner. Afvisningen af fred med Israel har intet haft at gøre med kristnes syn på Israel som Guds folk eller forståelse af de bibelske profetier. Afvisningen har skyldtes forskellige politiske overvejelser og et helt grundlæggende ønske om Israels udslettelse. Hverken religiøse jøders eller kristnes syn på profetierne har spillet nogen rolle i palæstinenserne afvisning. Kort sagt: Det er ikke synet på Israel som Guds udvalgte folk, der har forhindret en fredsløsning eller oprettelsen af en palæstinensisk stat!

Det er sandt, at nogle jøder, bosættere og regeringsmedlemmer, afviser en palæstinensisk stat i Gaza og på Vestbredden med den begrundelse, at hele landet tilhører Gud og dermed hans udvalgte jødiske folk.

Set fra et kristent udgangspunkt er der to årsager til, at troen på Bibelens profetier om det jødiske folks hjemkomst til landet ikke er en hindring for fred.

For det første kan man godt gå ind for en palæstinensisk stat her og nu, samtidig med at man tror på en fuld opfyldelse af Bibelens profetier om, at det jødiske folk engang skal få hele området. Bibelen taler om et slutmål, hvor der er fred i Mellemøsten, og Israel bliver til velsignelse for naboerne. Indtil det sker, kan man ikke afvise, at der kan komme en periode, hvor der ligger en jødisk og en palæstinensisk stat side om side.

Kristne kan derfor godt gå ind for en tostatsløsning her og nu. Om man gør det, er en politisk overvejelse om, hvad man mener bedst gavner freden i den nuværende situation. Som hjælp i den slags politiske overvejelser giver Bibelen os nogle grundprincipper:

- Vi skal stræbe efter næstekærlighed mod både israelere og palæstinensere.
- Vi skal stræbe efter fred. Hvis der opstår fred mellem tidligere fjender, skal vi glæde os.
- Vi skal stræbe efter retfærdighed.

Hvis man tænker, at en tostatsløsning vil gavne freden her og nu, må man støtte det. Hvis man tror, at en tostatsløsning blot vil føre til mere krig og større lidelser, må man være imod.

For det andet er indholdet af de bibelske profetier ikke en hindring for fred. Tværtimod! Profetierne giver håb om fred!

Profetierne siger, at der en dag vil blive fred i Mellemøsten. Men det bliver ikke, fordi mennesker gennemtrumfer politiske eller militære løsninger. Det er Gud, der vil skabe freden. Som Gud selv siger i Ezekiel 36, der er et af de tydeligste kapitler om Israels fremtid: *"Jeg er Herren. Jeg har talt, og jeg vil gøre det."* Opfyldelsen er garanteret af Gud. Derfor er der håb om fred!

Den fred, Bibelens profetier taler om, omfatter ikke kun Israel. Guds tanker om fremtid og håb gælder både Israel og alle Israels nabolande og hele verden. Esajas 19 proklamerer, at der en dag i fremtiden vil være en fredens vej fra Egypten gennem Gaza og Israel til det nordlige Syrien. Den dag vil Israel sammen med det gamle egyptiske og assyriske område blive til velsignelse på jorden. Profetierne om Israels land og folk giver i sandhed håb om fred – også for naboerne!

SPØRGSMÅL 5: Er det ikke en kristen pligt at holde med den svage part?

Kristendommen siger, at vi altid skal stå på den svages side. Derfor må kristne stå på palæstinenserne side i deres kamp mod Israel. Sådan lyder et argument, der nogle gange bliver udtrykt højt og åbent, og andre gange bare ligger som en ubevidst forudsætning for at være kritisk indstillet over for staten Israel.

Udgangspunktet for argumentet er ikke så indlysende, som det måske lyder. Det udspringer af den opfattelse, at palæstinenserne er den svage part, hvorimod Israel er den stærke part. Men det afhænger meget af, fra hvilken side man vurderer det. På den ene side har Israel en stat, en stærk økonomi og en stærk hær. Palæstinenserne har derimod ikke en stat, og de er økonomisk afhængige af omverdenen. Der er også eksempler på, at Israel eller israelere har undertrykt palæstinensere på Vestbredden og begrænset deres frihedsrettigheder. I det lys er Israel stærke, og palæstinenserne svage.

Men vurderer vi Israels position i Mellemøsten som helhed, er sagen lidt anderledes. Israel er mindre end Jylland, og Israels arabiske og muslimske fjender overgår i befolkningstal og på andre måder Israel. Israel er også udsat for et uhørt højt antal terrorangreb fra terrororganisationer, der ønsker at udrydde staten. I resten af verden er der en voksende modstand mod Israel med voldsom antisemitisme til følge. Og i internationale fora som FN er der et overvældende flertal af lande, der helt automatisk og konsekvent stemmer imod Israel. I det lys står Israel svagt.

Men også det bibelske indhold af argumentet er tvivlsomt. For Bibelen opfordrer os ikke til automatisk at holde med den svage part:

"I må ikke øve uret i retssager. Du må hverken tage parti for den fattige eller begunstige den rige. Du skal dømme din landsmand med retfærdighed ..." (3 Mos 19,15)

Retfærdighed! Det er nøglen! Ikke om man er rig (stærk) eller fattig (svag). Konteksten i kapitlet i Tredje Mosebog understreger desuden, at man hverken skal undertrykke sine landsmænd eller de fremmede i landet, men derimod elske dem som sig selv (vers 13 og 33-34). Vi møder det samme budskab hos Jesus, der også formaner os til at fælde retfærdig dom og ikke dømmes efter det ydre (Joh 7,24).

Det er rigtigt, at vi som kristne har pligt til at have et særligt øje for de svage. Det kommer også til udtryk i samme kapitel i Tredje Mosebog og flere andre steder i Bibelen (Ordsp 31,8-9 og Rom 15,1). Men stridigheder skal afgøres efter retfærdighed og ikke efter en vurdering af, hvem der er svagest.

Hvis vi skal dømmes retfærdigt, har vi brug for dokumentation, kildekritik og kontekst. Vi skal hverken lukke øjnene for Israels uretfærdigheder eller råbe med på udokumenteret palæstinensisk propaganda. Vi skal heller ikke bare fordele sol og vind lige uden at tage stilling til, hvad der er ret. Og vi skal være påpasselige med ikke kun at forholde os til det, som passer til vores ønskefortælling. Ellers ender vi med at begunstige den ene frem for den anden i stedet for at se på retfærdighed.

Vores problem er, at det i en syndig verden kan være næsten umuligt at afgøre, hvad der er mest retfærdigt i en konkret situation. Det er et vilkår, indtil Jesus kommer igen, og fuld retfærdighed bliver genoprettet på den nye jord. Men løsningen er ikke at se bort fra ret og retfærdighed og bare automatisk holde med den, vi opfatter som svagest.

SPØRGSMÅL 6: Er det imod Bibelens etik at støtte Israel i en krigssituation?

Hvad betyder Bibelens etiske retningslinjer for, hvordan vi som kristne skal forhold os til staten Israel i en krigssituation som den, der begyndte efter 7. oktober 2023? Her følger nogle korte overvejelser om nogle af de etiske retningslinjer, der undertiden bruges som argument mod venskab med Israel.

1) **Alle mennesker har værdi**

Israelere, palæstinensere og resten af verdens befolkning har værdi! Men det betyder ikke, at krig og det at tage et andet menneskes liv under alle omstændigheder er forbudt. På Bibelens tid måtte Israel ofte drage i krig. Bibelen giver plads til selvforsvar og til myndigheders kamp mod de onde. Hamas gennemførte 7. oktober 2023 et målrettet angreb mod civile. Derfor har Israel etisk set ret til at føre en forsvarskrig mod Hamas, men er forpligtet til at gøre en ihærdig indsats for at skåne civile.

2) **Vi skal tale den svages sag**

Hvis den svage ikke bliver hørt, skal vi tale for ham. Men hvis den svage ønsker at dræbe andre, skal han ikke beskyttes, men bekæmpes. Når Hamas og andre terrorgrupper bruger terror i kampen for at udslette Israel, skal de ikke beskyttes, men bekæmpes. Israel har, også som den stærke part, ret til at forsvare sig mod dem, som ønsker deres udslettelse.

3) **Vi skal stræbe efter retfærdighed**

Når vi bedømmer palæstinensere og israelere, skal vi have samme standard for retfærdighed. Hvis Israel overtræder krigens regler, skal det straffes. Når bosættere terroriserer palæstinensere eller ødelægger palæstinenseres olivenmarker, skal det straffes. Når palæstinensere angriber Israel med terror, mord og voldtægter, skal det straffes.

4) **Vi må ikke udnytte nogen**

Bibelen forbyder udnyttelse og undertrykkelse (fx 3 Mos 19,33-34). Al udnyttelse og undertrykkelse strider mod Bibelens etik. På Israels side er der mange eksempler på, at israelske jøder og israelske arabere behandles ligeværdigt. Men der er desværre også eksempler på forskelsbehandling. Det skal bekæmpes. På palæstinenserens side er der mange eksempler på udnyttelse og korruption – både i Gaza og på Vestbredden. Det skal bekæmpes.

5) **Vi skal tale sandt**

Sandheden er krigens første offer, fordi begge parter har interesse i at fremstille sig selv på en måde, som giver sympati i omverdenen. Der er dog stor forskel mellem Israel og Hamas. I Israel er der en kritisk presse og demokratiske værdier. Det betyder, at statens ledere ikke bare kan gøre, hvad de vil. Der er også stor international bevågenhed om Israel – og øjeblikkelig kritik, hvis Israel fejler. Derfor vil israelske misgerninger som regel komme frem i lyset. Hamas derimod opererer efter helt andre etiske standarder og uden nogen kritisk presse, der kan afsløre misgerninger.

6) **Vi skal stræbe efter fred**

Det er sandt! Spørgsmålet er, hvad der skal til for at opnå fred. Alle ønsker fred – også Hamas. Hamas ønsker, at den skal opnås ved, at Israel udslettes. Den form for fred kan Israel selvfølgelig ikke acceptere. Diplomati kan ikke altid sikre freden. Nogle gange må militæret sættes ind. Israels situation er præcist udtrykt af Israels tidligere premierminister Golda Meir: *"Hvis araberne nedlægger deres våben, så vil der ikke mere være krig. Hvis Israel nedlægger våbnene, så vil der ikke mere være noget Israel."* Når Israels fjender ønsker at udslette landet, har Israel ret til at føre forsvarskrig, samtidig med at det stræber efter fred.

7) **Vi må ikke slå uskyldige ihjel**

Israel har i krigen efter 7. oktober 2023 gjort meget for at undgå at slå uskyldige ihjel. Om Israel har gjort nok, er vanskeligt at afgøre.

Hamas har derimod intet gjort for at undgå at slå uskyldige ihjel. Tværtimod viste 7. oktober, at Hamas har et bevidst ønske om at dræbe så mange uskyldige israelere som muligt.

8) **Vi skal elske vores fjender**

Buddet om kærlighed til fjender betyder, at vi selv i en situation med fjendskab skal undgå had og i

stedet udvise kærlighed. Men det ophæver ikke myndighedernes pligt til at forsvare samfundet mod mord, vold og terror. Enkeltpersoner må ikke tage retten i egen hånd og gengælde ondt med ondt, men Gud har indsat myndighederne til at straffe dem, der gør det onde, så ondskaben kan begrænses i denne verden (5 Mos 19,11-13 og Rom 12-13). Derfor har myndighederne i Israel pligt til at forsvare folket mod ondskab.

9) **Vi skal vende den anden kind til**

Jesus siger, at vi skal vende den anden kind til, hvis nogen slår os. Betyder det, at vi skal være pacifister? At Israel ikke må forsvare sig, når terrorister vil slå ihjel, voldtage og kidnappe kvinder og børn? Paulus gentager Jesu pointe og siger, at ingen må gengælde ondt med ondt eller tage retten i egen hånd (Rom 12,9-21). Men Paulus fortsætter med at sige, at øvrigheden er indsat af Gud, og at øvrigheden som Guds tjenere skal lade vreden ramme de onde (Rom 13,1-7). Et lands øvrighed skal altså ikke vende den anden kind til, men har pligt til at forsvare indbyggerne mod det onde.

SPØRGSMÅL 7: Skal vi som kristne altid forsvare og støtte Israel?

Det jødiske folk er Guds folk. Men betyder det, at vi som kristne altid og i alle situationer skal forsvare og støtte staten Israel og israelerne?

Det er et legitimt og aktuelt spørgsmål også i forbindelse med den krig, der begyndte 7. oktober 2023. Og svaret er helt klart og tydeligt: Nej!

Bibelen fastslår, at Israels folk er udvalgt af Gud til at være redskab i hans store frelsesplan for hele verden og alle folk. Bibelen kalder Gud for "Israels Gud". Men det får ikke Bibelen til at forsvare alt, hvad konger i Israel eller almindelige israelitter har gjort. Langtfra!

Bibelen skelner mellem konger i Israel, der "handlede ret i Guds øjne", og konger, der "handlede ondt i Guds øjne". Og de bibelske profeter var skarpe og hårde i deres dom over israelitiske konger, der handlede ondt. Fuldstændig ligesom Bibelen uden omsvøb fordømmer ondskab hos almindelige israelitter.

På den måde viser Bibelen os, hvordan vi i dag skal forholde os til både staten Israel og den enkelte israeler.

Hvis staten Israel eller dens ledere begår forbrydelser, diskriminerer eller giver ordre til mishandlinger, må vi ikke forsvare det. Tværtimod skal vi tage skarpt afstand fra det. Det gælder også, når enkelte ekstremistiske ministre kommer med hadfyldte udtalelser eller opfordringer til vold.

Når ekstremistiske bosættere terroriserer uskyldige palæstinensere, sætter ild til moskeer, boliger eller biler, overfalder civile palæstinensere eller ødelægger palæstinensiske olivenplantager eller marker, er det afskyelige forbrydelser, som vi må tage skarpt afstand fra og fordømme.

Samtidig skal vi huske to ting.

1) Selv om staten Israel og dens ledere begår handlinger, der er forkerte, og som vi må fordømme, betyder det ikke, at vi skal opgive vores venskab med Israel. Som danskere kan vi godt være dybt uenige i nogle af den danske regerings beslutninger, uden at vi af den grund ophører med at elske Danmark. På samme måde kan vi godt tage afstand fra ting, staten Israel eller nogle af dens ledere foretager sig, og stadig være venner af Israel.

2) Selv om israelske enkeltpersoner eller små grupper af israelere, for eksempel yderligtgående bosættere, begår forbrydelser eller terror, skal det ikke få os til at opgive venskabet med Israel. Det store flertal i Israel er stærkt imod ekstremisterne, og de israelske myndigheder griber ind mod dem (selv om de ofte burde gribe kraftigere ind og straffe hårdere). Derfor kan og skal også vi tage afstand fra ekstremisternes forbrydelser, samtidig med at vi fortsat er venner af Israel.

Og vigtigst af alt: Gud elsker både israelere, palæstinensere og os, trods vores fejltrin.

SPØRGSMÅL 8: Hvordan kan man som kristen ven af Israel vise kærlighed til palæstinenserne?

Lidelserne for palæstinenserne i Gaza på grund af krigen er hjerteskrærende. Også på Vestbredden og i Libanon, Syrien, Yemen og Iran har krigen påført mange mennesker lidelser, ligesom den i høj grad har gjort det i Israel. Som kristne skal vi have medlidenhed med alle mennesker, der lider eller er i nød, sådan som Jesus havde:

”Da han så folkeskarerne, ynkedes han over dem, for de var vanrøgtede og forkomne som får uden hyrde”
(Matt 9,36)

Som kristne venner af Israel må vi ikke tillade os selv at have hårde hjerter over for lidelsen på den palæstinensiske side. Vi kan vise medlidenhed med palæstinenserne på mange måde:

- Først og fremmest ved at bede for palæstinenserne. Bed særligt for de kristne palæstinensere i Gaza, som altid er under ekstra pres. Bed for Jerusalems fred (Sl 122,6), for det vil også føre til velsignelse for palæstinensere og resten af verden (Es 62,6-7).
- Fortæl om Jesus som den eneste vej til fred. Del vidnesbyrd om jøder og arabere, som i troen på Jesus har fået fred og venskab. Organisationen [One for Israel](#) har mange vidnesbyrd om den forvandling, jøder og arabere har oplevet i Jesus.
- Italesæt ønsket om fred mellem israelere og palæstinensere.
- Tal sandt om palæstinensernes situation under Hamas. Giv også stemme til dem, der ikke bliver hørt, nemlig de palæstinensere, som af frygt for deres liv ikke offentligt taler imod Hamas eller om ønsket om fred med Israel.
- Søg retfærdigheden, selv om det er vanskeligt i syndefaldets verden.
- Forsvar ikke uretfærdigheder eller voldshandlinger, der er begået af israelere mod palæstinensere.
- Giv støtte til organisationer, som har kontakt til palæstinensere i Gaza og på Vestbredden, og som samtidig arbejder ihærdigt med at dele evangeliet med både jøder og arabere. Det kan fx være [One For Israel](#) og [The Joshua Fund](#), som begge gør et fantastisk arbejde for både Israel og arabere.
- Undlad at støtte organisationer, som i deres støtte til Gaza og palæstinenserne ensidigt lægger skylden og ansvaret på Israel.

SPØRGSMÅL 9: Hindrer troen på profetierne om Israel muligheden for at dele evangeliet med palæstinensere?

Nogle kristne indvender, at troen på, at de bibelske profetier stadig gælder Israels folk i dag, har den konsekvens, at det bliver umuligt at dele evangeliet om Jesus med palæstinensere.

Den store svaghed ved den indvending er, at vi ikke har lov til at ændre på Bibelens ord, alt efter hvem vi står overfor. Hvis Gud stadig har planer med Israels folk og land, skal det proklameres, uanset hvem vi taler med.

Organisationen [One for Israel](#) er et eksempel på, at man godt på én gang kan fastholde Bibelens profetier og dele evangeliet med palæstinensere. De er meget tydelige om deres tro på profetierne om Israel. Alligevel har de vidunderlige vidnesbyrd om arabere og palæstinensere, som er kommet til tro på Jesus og har fået kærlighed til Israel. På deres [hjemmeside](#) er der flere vidnesbyrd om muslimer, som har mødt Jesus og har fået vendt deres hjerte fra had til kærlighed til Israel (se fx [GAZA - Son of IMAM encounters the Son of God! Amazing Testimony from underground believer!](#)). Der er også kristne palæstinensere, som underviser andre palæstinensere ud fra den overbevisning, at man ikke skal lave om på Guds ord – heller ikke når det gælder profetierne om Israel (se mere i [denne artikel](#)).

Men man skal være opmærksom, når man evangeliserer. Nogle palæstinensere har fået det indtryk, at kristne elsker jøder mere end dem. Sådan må det ikke være! Vi må ikke elske Israel så højt, at vi ikke kan elske palæstinensere.

Desuden skal vi, der peger på profetierne om Israel, være opmærksomme på, at Bibelen også indeholder fantastiske fremtidsprofetier om Israels nabofolk og alle nationerne. Vi kan og må ikke adskille profetierne om Israel fra hverken nationerne eller Jesus. Hele udgangspunktet for udvælgelsen af Israel til at være Guds folk er, at Gud elsker *alle* mennesker af *alle* folkeslag og ønsker, at *hele verden* skal velsignes (1 Mos 12,1-3).